

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5T/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423010079
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2023:6423010079.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom, v konaní pred samosudcom JUDr. Štefanom Juhásom, na hlavnom pojednávaní konanom v Žiari nad Hronom dňa 15. 3. 2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

W. Š., narodený XX. X. XXXX v Ž. N. S., trvale bytom R.,

sa uznáva za vinného, že

1. Od presne nezisteného času v priebehu leta 2021 do 25. 1. 2022 v byte č. XX na L.. V.. E. Č.. XX M. Ž. N. S. aj pod vplyvom alkoholu, aj v čase keď bol triezvy, opakovane fyzicky napádal družku V. K., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom R. - C., C. XX, t. č. Ž. N. S., L.. E. Č.. XX a jej mal. syna Š. K., nar. XX. XX. XXXX a ich spoločnú dcéru mal. S. Š. nar. X. X. XXXX, opakovane jej nadával, urážal ju, v lete 2021 ju počas hádky, ktorá vznikla v dôsledku toho, že si zastala svojho syna, na ktorého kričal, fyzicky napadol tým spôsobom, že jej z ruky zobral kuchynský nôž, ktorým čistila zemiaky, nožom sa zahnal proti nej v smere na hrudník, po čom mu ruku zachytila a on potom nožik položil, dal jej dve facky a tiekla jej krv z pery a povedal jej, aby vstala a išla do druhej izby, čo následne urobila, kde ju hodil na zem a tresol jej hlavu dvakrát o podlahu, následne s útokmi voči nej prestal, tiež družke V. K. v uvedenom období pravidelne dával facky, hádzal ju o zem, kolenami ju pritláčal k zemi, rukami ju bil po tvári, nadával jej že je sprostá, kričal po nej, zamkynal sa s nimi v byte, brával jej telefón, k mal. deťom sa správal zle takým spôsobom, že k ich spoločnej mal. dcére S. Š. nar. X. X. XXXX sa správal neprimerane a to tak, že ak neurobila čo jej nakázal, tak jej dal po zadku a hádzal ju na posteľ, ale maloletého syna družky Š. K., nar. XX. XX. XXXX, nútil jesť všetko čo mal nabraté na tanieri, aj napriek tomu, že to dojesť nevládal, pričom ho napínalo, taktiež ho fyzicky napádal, a to tak, že mu dával údery do brucha, facky, štipal ho, ťahal za ucho a vlasy, pričom mával po týchto útokoch modriny na tvári a bruchu, čím u družky V. K., nar. XX. X. XXXX a jej mal. syna Š. K., nar. XX. XX. XXXX svojim konaním znižoval ich dôstojnosť, vyvolával u nich strach, nervozitu a neistotu,

2. napriek vyhlásenému uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4Tp/4/2022 z 21. 9. 2022, právoplatnému a vykonateľnému 21. 9. 2022, ktorým bola obvinenému W. Š. nahradená väzba s uloženými povinnosťami a obmedzeniami, ktoré, okrem iného, spočívali aj v tom, aby sa podrobil a strpel inštaláciu technického prostriedku - zariadenia na určenie polohy kontrolovanej osoby, ako aj v zákaze vzdďaľovať sa z miesta bydliska na adrese F. Ž. Č.. XXX, byt číslo X, okrem vymedzených podmienok, tiež v zákaze približovať sa k poškodeným V. K., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom C. XX, R. - C., mal. Š. K., nar. XX. XX. XXXX a mal. S. Š. XX. X. XXXX na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov, si obžalovaný dňa 15. 10. 2022 vo večerných hodinách v F. Ž. č. XXX z ľavej nohy svojvoľne prerezal osobné identifikačné zariadenie, ponechal ho na stole v mieste kontroly technickými prostriedkami F. Ž. Č.. XXX, z ktorého odišiel na neznáme miesto, pričom bol nájdený na adrese C. XX, R. - C. u poškodených, na základe

čoho Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením z 26. 10. 2022 pod sp. zn. 4Tp/4/2022, právoplatným a vykonateľným 26. 10. 2022, zobral obžalovaného do opätovnej väzby, ktorú vykonáva v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,

t e d a

v bode 1. výroku rozsudku:

- blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu, násilnou izoláciou, ktoré ohrozovalo ich fyzické a psychické zdravie a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

v bode 2. výroku rozsudku

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že sa dopustil závažného konania, aby zmaril účel väzby,

č í m s p á c h a l

v bode 1. výroku rozsudku:

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona,

v bode 2. výroku rozsudku

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno g) Trestného zákona,

z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, § 41 odsek 1, 2 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, 3, 5 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona, § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, výkon uloženého trestu podmienene odkladá a zároveň obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona, určuje skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona, § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ukladá obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) bola 16. 2. 2023 doručená obžaloba prokurátorky Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom sp. zn. 2 Pv 37/22/6613-115, na obžalovaného W. Š., nar. XX. X. XXXX (ďalej len „obžalovaný“), pre skutky právne kvalifikované ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno g) Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom súd prijal jeho vyhlásenie, keďže bolo dostatočne podporené dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní (výpoveďami svedkov, znaleckými posudkami a ostatnými listinnými dôkazmi), ako aj kladnými odpoveďami obžalovaného na otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a súhlasným stanoviskom prokurátorky. Dokazovanie bolo na hlavnom pojednávaní vykonané len listinnými dôkazmi a znaleckým posudkom v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o druhu a výške ukladaného trestu.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov.

Z registra priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplynulo, že obžalovaný sa doposiaľ dopustil piatich priestupkov, a to naposledy 20. 8. 2021, kedy mal fyzicky napadnúť inú osobu a 21. 8. 2020, kedy pod vplyvom alkoholu sa slovne vyhrážal svojej partnerke V. K., ktoré boli riešené uložením pokuty v blokovom konaní. V oboch prípadoch išlo o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) z. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Ďalší priestupok bol proti majetku a posledné dva na úseku cestnej premávky.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát právoplatne odsúdený. Naposledy mu bol okresným súdom za trestný čin podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, uložený trestným rozkazom z 29. 11. 2013, sp. zn. 2T/206/2013, trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý vykonal 15. 5. 2016. Predošlé tri odsúdenia sú zahladené.

Zo správy z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici vyplýva, že obžalovaný sa ťažko adaptoval na výkon väzby, pretože psychicky ťažko niesol odlúčenie od rodiny, čo vyústilo až do sebapoškodzovania. Disciplinárne odmenený nebol a potrestaný bol 21. 12. 2022 za to, že sa úmyselne porezal na ľavej hornej končatine.

Pokiaľ ide o vyjadrenie obce R. - C. a obce R. k povesti obžalovaného, zhodne uviedli, že obžalovaný nevlastní žiadnu nehnuteľnosť v obciach a nebol riešený príslušnou komisiou ohľadom porušovania verejného poriadku.

Okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a preťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Vychádzal pritom z ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, podľa ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie.

Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu. Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia jeho výchovných účinkov. Výsledkom aplikácie tejto zásady má byť uloženie takého trestu, ktorý bude úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela je potrebné zohľadniť celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v súlade s ochranou, ktorú uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, jej členom a štátu pred útokmi páchatelov trestných

činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

Pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody 7 až 15 rokov. Pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody až 2 roky. Trest bol obžalovanému ukladaný ako trest úhrnný s použitím § 41 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona, keďže obžalovaný sa dopustil jedného zločinu a jedného prečinu, ktoré spáchal dvoma samostatnými skutkami. Súd preto ukladal trest podľa trestnej sadzby ustanovenej za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, ako najprísnejšie trestný.

Priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestných činov a ich úprimné oľutovanie vyhodnotil súd ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Príťažujúcou okolnosťou u obžalovaného je spáchanie viacerých trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona), pričom pod pojmom „viac trestných činov“ je v zmysle zaužívanej súdnej praxe potrebné rozumieť spáchanie viac ako jedného trestného činu, avšak na túto príťažujúcu okolnosť v súlade so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 104/2009 z 14. 6. 2010, neprihliadal. Iné poľahčujúce ani príťažujúce okolnosti u obžalovaného zistené neboli. V danom prípade preto prevažovala jedna poľahčujúca okolnosť, v súlade s tým rozhodol podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona (zníženie hornej hranice trestnej sadzby o 1/3). Vzhľadom na to, že obžalovaný opakovane spáchal zločin, v súlade s § 38 ods. 5 Trestného zákona, bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu polovicu. Modifikácia trestnej sadzby podľa tohto ustanovenia nevylučuje použitie ust. § 41 ods. 2 Trestného zákona (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 6. 2. 2020, sp. zn. 5 Tdo 66/2019).

U obžalovaného je súd toho názoru, že po zistení podmienok uvedených v ustanovení § 39 ods. 1 Trestného zákona je možné uložiť obžalovanému trest aj pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby určenej pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatel'ky a pod.). Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 Trestného zákona len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Za nevyhnutné k aplikácii vyššie uvedených zákonných ustanovení na mimoriadne zníženie trestu považuje súd za potrebné uviesť, že je nepochybné, že obžalovaný sa dopustil konania, ktoré trestný zákon kvalifikuje ako určitý trestný čin. Pokiaľ ide o následok konania obžalovaného, súd zohľadnil mieru, formu a intenzitu jeho protiprávneho konania a hoci nešlo o jednorazový exces, ale takmer rok trvajúce konanie, nebolo tak závažné, aby u poškodených došlo v dôsledku tohto konania napr. k vážnejším fyzickým zraneniam, či k diagnostikovaní symptómov, ktoré by mohli byť v súhrne posúdené ako „syndróm týranej osoby“ alebo posttraumatická stresová porucha. Rovnako je v tomto smere potrebné zvýrazniť zásadu ukladania trestov podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona (trest má postihovať

iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby). Vo svetle vyššie uvedeného, uloženie trestu dlhšieho trvania, ako bol uložený rozsudkom v predmetnej trestnej veci (3 roky), by pre rodinu obžalovaného mohlo znamenať fatálne následky, a to nielen z hľadiska ekonomického (poškodená sa stará o dve maloleté deti a jej jediným príjmom je rodičovský príspevok), ale aj sociálneho, keďže z prejavu obžalovaného dospel súd k záveru, že tento má ambíciu byť v spoločnej domácnosti s družkou a deťmi. Väzby v rodine sú natoľko silné, že u obžalovaného došlo v rámci výkonu väzby k sebapoškodzovaniu, keďže ťažšie znášal odlúčenie od rodiny, čo sa napokon prejavilo aj tým, že po nahradení väzby porušil uložené povinnosti a obmedzenia práve preto, aby mohol byť so svojou rodinou. Aj samotná poškodená sa vyjadrila, aby obžalovaný bol prepustený a mohol sa venovať svojej rodine.

Obžalovaný v minulosti nebol trestné stíhaný za obdobný trestný čin a priestupku proti občianskemu spolunažívaniu voči poškodenej sa dopustil pod vplyvom alkoholu. Pred vzatím do väzby bol riadne zamestnaný. Aj s ohľadom na celkovú charakteristiku osobnosti a predchádzajúci život obžalovaného sa možnosti jeho resocializácie javia ako priaznivé za predpokladu, že bude naďalej dodržiavať abstinenciu od alkoholu

Vyššie uvedené skutočnosti sú v súhrne takými okolnosťami prípadu, ktoré oprávňujú súd k úvahám o aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, a to aj z toho dôvodu, že súd je presvedčený, že na prevýchovu obžalovaného a na ochranu spoločnosti bude v tomto prípade postačovať aj trest kratšieho trvania. Podľa názoru súdu by bolo uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému v trestnej sadzbe po jej modifikácii neprimerane prísne. Súd dospel k záveru, že trest v uloženej výmere 3 roky je primeraný povahe a závažnosti spáchaného trestného činu. Uloženie trestu v inej výmere by podľa názoru súdu bolo v rozpore so zásadami na ukládanie trestov vymedzenými v § 34 Trestného zákona a vo vzťahu k obžalovanému a jeho rodine kontraproduktívne.

V danom prípade súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Uložený trest odňatia slobody súd preto podmienene odložil a uložil probačný dohľad nad správaním sa obžalovaného počas skúšobnej doby v trvaní 5 rokov a zároveň mu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návyk. látok vzhľadom na skutočnosť, že zločin spáchal obžalovaný pod vplyvom alkoholu. Takto uložený trest podľa názoru súdu plne zodpovedá zásade primeranosti trestných sankcií aj zásade individualizácie trestu, mal by byť postačujúci z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie a súčasne byť dostatočnou garanciou nepáchania ďalšej trestnej činnosti obžalovaným v budúcnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Žiar nad Hronom k sp. zn. 5T/12/2023. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Trestného poriadku)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Trestného poriadku) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Trestného poriadku)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Trestného poriadku)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Trestného poriadku)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Trestného poriadku)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Trestného poriadku), (§ 45/1 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.